

Kapat Gitsin

Gazeteciliğin öncelikli ögesi ha-berdir. Haberin peşine düşene, yakalayıp getirene, yazışları müdürüne teslim edene de **muhabir** deniliyor. İki sözcük daha var muktedirlerin pek beğendiği, aynı kökten gelme; onlar da **ihbar**la **muhbiri**dir. Bu dört sözcüğü iktidardaki muktedirlerin karıştırarak işlerine geleni, geldiği gibi kullanmaları, **haberle muhabir yerine ihbarı, ihbarcıyı yani muhbiri tercih etmelerinden daha makul, daha doğal ne olabilir.**

Peki **muhabir** işinde ısrar ederse ne oluyor. O zaman onu **ihbar** ediyorsun o da "**hapiste muhabir**" oluyor. Türkiye'de hemen her devirde her dönemde bu iki sözcüğü karıştırmayı seven iktidarlar olmuş, onlar da muktedir olduklarını göstermenin derin hazzıyla gazetecileri hapse göndermişlerdir. Her devrin de o devri simgeleyen bir hapisanesi mutlaka vardır; örneğin bugün biz kısaca **Silivri** diyoruz, **Menderes** döneminde Ankara'daki meşhurdur, **Hilton** adını takmışlardı Rüzgârlı Sokak sakinleri, yani gazeteciler.

Menderes dönemi denilince 1958 yılına kadar gazetecilere toplam 2324 dava açıldığını, bu davaların 811'inde gazetecilerin hüküm giydiğini hatırlamak gerekir. Demokrat Parti'nin kuruluşuna destek vermiş Demokrat İzmir diye de bir gazete vardı o zamanlar. İşte o gazetenin de başına gelmedik iş kalmamıştı. Hikâyesi, "**Bir Mücadele Gazetesi: Demokrat İzmir**" adıyla **Yapı Kredi Yayınları** arasında çıktı. O dönemi ama aynı zamanda yaşadığımız günleri anlamak istiyorsanız çok yararlı bir **kitap**. **Aytaç Demirci** ile Demokrat İzmir'in kurucusu **Adnan Dövenç**'nin oğlu **Yusuf Rıza Dövenç** yazmışlar.

İşte o **kitapta** yer alan ilginç olaylardan birisi de ünlü **Tahkikat Encümeni** hadisesidir. Bizim de eğer seçimlerde bir başarı kazanılamazsa, başımıza gelebilecek işlerdendir ki bilmekte büyük yarar var. Kimi zaman iktidarlar muktedir oldukları zehabına yani yanlısına kapıldıkça koltuğa daha sıkı sarılır, artık onu sonsuza kadar korumak gibi bir yanlışa düşerler. DP'de de böyle olmuştu. Başbakan Adnan Menderes 7 Nisan 1960, günlerden cuma, Meclis'te bir **nutuk** irad eyledi ki **nutuk** diye işte ben ona derim. Şöyleydi:

"Memleket bugün kabil-i idare olmaktan çıkmıştır. İşler çoktan laçka olmuştur. Adliye işlemez hale gelmiş, idare aceze düşmüştür. Matbuat muhalefetle beraber koskoca bir hıyanet makinesi kurmuştur. Hükümetin tek başına hiçbir şey yapmasına imkân kalmamıştır. Artık laf yerine kanuni tedbir almanın zamanı gelmiştir." İşte budur.

Başbakan'ın konuşması elbette mebuslar tarafından emir telakki edilmiş, 15 üyeden kurulu Tahkikat Encümeni her türlü yetkiye sahip olarak hemen kurulmuş ve behemehal yani hemen işe başlamıştı.

Her ne kadar **İsmet Paşa** "**böyle devam ederseniz sizi ben bile kurtaramam**" dediyse de DP erkânı tınmamıştı. Tahkikat Encümeni bilahare, **-daha sonra demek oluyor-** mahkemelerin sahip olduğu selahiyetle mücehhez kılınmış, **-o günlerin havasına girelim diye bu sözcükleri seçiyorum-** gazetelere, gazetecilere, muharrirlere yani yazarlara, muhabirlere, elbette onların ayrılmaz parçası habere yasak gelmişti.

Bu örnekleri şimdi baskı altında olan, mensupları sık sık Silivri'yi ziyaret eden basınımızın, diğer aydınlarımızın, seçimlerden sonra daha kötüsü başlarına gelebilir, bilelim bildirelim diye yazıyorum. Bu nedenle işte, Hazırcılar, yaşlı, genç, kadın, erkek bir dolu insan, gazeteciliği muktedirlerle ahenk içinde olmak zanneden, ihbarcı medyanın TV kanallarını bu gece saat 20.00'de kapatmaya karar vermişler.

İşe yarar mı bilmem ama ben de gideyim, saati geçirmeden karartıvereyim şu zaten hazzetmediğim kanalların ekranlarını.